

Faderhuset

Faderhusets historie er historien om, hvordan en lille menighed blev ødelagt af en personlig magtbrynde og skadelig indflydelse fra Trosbevægelsen.

Faderhuset er nok den frikirke, der har været mest i mediernes søgelys i de seneste år. Det skyldes deres køb af Ungdomshuset og dermed følgende slagsmål med de autonome, deres støtte til Moses Hansens „korstog" mod muslimerne på Nørrebro, og de mange, der har forladt menigheden i protest mod ledelsen.

Faderhuset er en menighed med meget „gang i den". De tiltrækker mange unge mennesker, som ønsker at leve et radikalt kristenliv i fuldtidstjeneste for Jesus. Forkyndelsen er også meget radikal, hvilket virker tiltrækkende på kristne, som er trætte af lunkenhed og stagnation i den kristne kirke. Kirkemusikken er kristen rockmusik, og deres gudstjenester er præget af vild dans og ekstase. Kirkekoret yndede på et tidspunkt at lovsynge Gud iført bryllupskjoler og militærstøvler for at symbolisere, at de er Kristi brude og soldater for Herren.

Dialogcentret er blevet kontaktet af personer, som har været i Faderhuset, men er gået ud, fordi de ikke kunne klare den ekstreme form for vækkelseskristendom, som Faderhuset praktiserer. Alle har de fået psykiske mén i større eller mindre grad – måske en form for posttraumatisk stress?

Vi er også blevet kontaktet af pårørende, som har mistet deres børn til Faderhuset eller har været nødt til fysisk at hente dem ud igen. På baggrund af de beretninger, vi har hørt, betragter vi i dag Faderhuset som én af de mest problematiske sekter i Danmark. Men hvem er disse mennesker?

Mange københavnere har oplevet deres gadeevangelisation på Strøget, hvor de optræder meget råbende og provokerende og er vanskelige at diskutere med. Folk, som har forsøgt at argumentere med dem på gaden, oplevede at blive udsat for dæmonuddrivelse o.lign.

Faderhusets historie

De [ægteparret Evensen] havde nogle flotte visioner. Dengang syntes jeg, at her var der for en gangs skyld en frikirke, der tog fat på et stykke vigtigt socialt arbejde.

- Sognepræst Niels Underbjerg

Frikirken Faderhuset blev startet d. 1. oktober 1990 af *Ruth* og *Knut Evensen*. De var oprindelig med i en hjemmegruppe under frikirken *Kristent Center* i København og havde deres åndelige rødder i den hippieagtige Jesus-bevægelse i 70'erne. *Kristent Center* under ledelse af Johannes Facius opstod på baggrund af *Unge Kristnes* arbejde blandt narkomaner og hippier i ungdomsoprørets tid.

Ruth Evensen har været med i bestyrelsen for *Women's Aglow*, en karismatisk, tværkirkelig kvindeorganisation, så de var ikke ukendte folk. I slutningen af 80'erne fik de en vision om at starte deres egen menighed, hvilket de fik *Kristent Centers* velsignelse til at gøre. Med sig bragte de 17 mennesker, som havde været med i deres hjemmegruppe. *Knut Evensen* var kirkens leder og pastor.

I begyndelsen var Faderhuset en almindelig karismatisk frikirke, som var præget af socialt arbejde og omsorg for de svage i samfundet. De tiltrak mange dygtige ressourcepersoner, bl.a. *Brita Krarup*, som har skrevet bøger om sjælesorg og åndelig vejledning. Derved tiltrak de folk, som havde et særligt behov for psykologisk rådgivning og hjælp. De kom også i kontakt med skadede mennesker fra *New Age*-miljøet, og samarbejdede bl.a. med *Ole Skjerbæk Madsen*, der var præst i *Betlehemskirken*.

Faderhuset afholdt flere stævner med en englænder, *Peter Horrobin*, som er kendt for sin *healing ministry* (helbredelses- og udfrielsestjeneste for folk med psykiske problemer). I 1996 tog *Ruth* og *Knut* på et kortere ophold på *Horrobins* bibelskole i Canada. Her fik de efter eget udsagn en profeti om, at de ville komme til at stå i centrum for en ungdomsvækkelse i løbet af få år.

Menigheden drev en børnecafé ved navn *Kongens Hjerte*, som tilbød lektiehjælp og kreative aktiviteter til børn i alderen 6-12, mange af dem børn af indvandrere og flygtninge. På dette tidspunkt holdt de til i *Skt. Johannesgården* på *Blegdamsvej*. Senere flyttede de kirken til *Griffenfeldtsgade 7A*.

Da det gik bedst (fra 1995 til 1997/98), havde Faderhuset ca. 120 medlemmer.

Balladen starter

Hvorfor jeg forlod Faderhuset er svært at beskrive kort, der var mange hændelser, som blev stykket sammen til den beslutning. Men jeg så to faktorer, der fik menigheden til at ændre retning markant, som jeg ser det. Det ene var, at Trosbevægelsen blev lukket ind, i starten langsomt og med „de gode sider" (glæde, nidkærhed

for evangeliet), senere fik vi så den anden side at se: „pysken“, det er ikke godt nok, det du gør for Gud, hvis du ikke underordner dig... o.s.v. Den anden faktor var, at pastorens kone tog over og blev menighedens præst, og så kom der et net af magtbegær, manipulation og hovmod frem. Jeg gjorde det ultimative „fatale“: jeg tillod mig at vise, at jeg ikke var enig med hende.

- Et tidligere medlem af Faderhuset

I slutningen af 90'erne begyndte Ruth og Knut at bevæge sig mere og mere i retning af Trosbevægelsen og Københavns Bibeltrænings Center (KBC), hvis leder hedder Jens Garnfeldt. De blev venner med evangelisten *Christian Hedegaard*, som tog dem med til Ukraine, hvor de blev vidne til en trosvækkelse af afrikansk tilsnit, som påvirkede dem stærkt.

Christian Hedegaard er en vigtig person i denne beretning, da han klart har inspireret Ruth mere end nogen anden. Han er en brutal og frembrusende trosprædikant, som skader mennesker og skaber ballade og splittelse overalt, hvor han kommer frem.

Oprindeligt var det Ruth, der var mest begejstret for Trosbevægelsen, mens Knut trak i den modsatte retning. Efter at de var kommet hjem fra Canada, gav Knut efter, og de begyndte at samarbejde med KBC i 97. Det accelererede i 98 med afholdelse af fælles møder med KBC.

I foråret 1998 meddelte Ruth sin forbavsede menighed, at hun fra nu af skulle være pastor i stedet for Knut, og at der skulle indføres en ny stil. Der skulle gøres op med lunkenhed og terapisme. Fra nu af skulle det hele handle om vækkelse. Medlemmerne skulle omvende sig fra synd og leve et kompromisløst kristenliv. Gud havde talt til hende om, at det skulle være sådan, så hvis man ikke var enig, gik man imod Gud.

Hvor vægten før havde ligget på samtale, rådgivning og forståelse, blev mottoet nu: „Det er ikke godt nok!“ Før plejede lederne at være et team, der kunne snakke sammen. Nu var det pludselig Ruth, der fik beskeder direkte fra Helligånden. De ledere, der blev tilbage, måtte ikke længere drikke vin, og de skulle være sammen hver dag og gå på bibelskole sammen.

Konkret skete der det, at Ruth ved oprettelsen af en ny struktur nulstillede alle medlemmer inklusive lederskabet. De, som fortsat ville være med, skulle melde sig ind igen og skrive under på, at de accepterede hendes lederskab. Det brød hovedparten sig ikke om, så alle de gamle medlemmer – 57 i alt, omtrent 2/3 af menigheden – valgte med tiden at gå deres vej.

Tilbage blev kun ca. 30 – primært unge mennesker og nogle af deres forældre, som var kommet ind i menigheden gennem evangelisation. De fleste af dem kom til at bo i Faderhusets kollektiv i Hellerup – en stor hvid herskabsvilla med en høj mur udenom og en massiv jernlåge.

Faderhuset ejer i dag 2-3 bofællesskaber (hvor medlemmerne bor sammen).

Høje krav

Vil vi slides op af vækkelse? Vil vi gennemsyres af Guds ild, så vi næsten brændes op?

- Ruth Evensen

Faderhuset ønsker at efterligne de første kristne, som ifølge Apostlenes Gerninger alle levede sammen og havde alt fælles. Problemet er blot, at det let kan gå som i bogen „Animal Farm“ af George Orwell, at nogle bliver mere lige end andre.

Faderhuset lægger megen vægt på lydighed og underordning. Man skal skrive under på, at man vil underordne sig lederskabet, hvis man vil være medlem.

Menigheden er opbygget som et hierarki med Jesus i toppen, og Ruth Evensen som den, der modtager beskeder direkte fra Herren. Dernæst kommer de underordnede ledere, hvoraf kernen udgør Ruths egen familie, og i bunden befinder de menige medlemmer sig. De er nødt til at underkaste sig ledelsen med krop og sjæl, fordi ledelsen med Ruth i spidsen er Guds repræsentant overfor medlemmerne.

Alle i menigheden har en *mentor*, som er personlig „skriftefader“ og indpisker.

Folk, som har forladt Faderhuset, har fortalt om forholdene i menighedens bofællesskaber. Der blev stillet store krav til de unge. Man skulle arbejde meget og fik ikke ret meget søvn (2 timers søvn pr. døgn ifølge et eksmedlem). Ruth Evensen ejer et rengøringsfirma ved navn *Ruthemors Rengøring og Service*, hvor medlemmerne af bofællesskaberne arbejder. Ifølge Selskabsstyrelsen har *Ruthemor* (også kaldet Human A/S) indtil fornyligt været under tvangsopløsning, fordi de ikke havde indleveret regnskaber siden 2003.

Ruth har tidligere ejet en kristen frisørsalon, *King's Bride*, hvor de ansatte alle var kristne kvinder, så det er en model, hun har brugt før. Hun er imidlertid ikke nogen dygtig forretningskvinde, for hun måtte lukke salonen med et kæmpe underskud og fik gældssanering. Også dette projekt var en vision, Ruth fik fra Gud, og da det ikke gik, hed det sig, at det var, fordi de kristne ikke bakkede op og ikke kunne forholde

sig til, at kvinder skulle være smukke.

Måske var det en anstrengt privatøkonomi, der fik Ruth til at blive tiltrukket af Trosbevægelsens løfter om fremgang og økonomisk rigdom.

Hvis man tillod sig at være kritisk eller skeptisk over for ledelsens påbud, blev man straks omringet af lederne og fik læst og påskrevet. Et tidligere medlem fortæller, at han blev truet med Helvedes flammer, hvis han vovede at gå imod ledelsen. Kritik og negativitet blev behandlet, som om det var oprør mod Guds vilje.

Det var svært at få lov til at forlade menigheden. Et andet tidligere medlem har fortalt, at hun måtte anskaffe sig hemmeligt nummer, efter at hun havde meldt sig ud, fordi hun blev kimet ned af medlemmer af Faderhuset. Et tredje eksmedlem oplevede at blive udsat for et 3 timer langt krydsforhør, da hun meddelte, at hun ønskede at forlade menigheden.

Et familieforetagede

Faderhuset ligner meget en familiekoncern i dag. Knut Evensen er formand for kirkens friskole, Samuelskolen. Ruth Evensen overlod i april 2004 ledelsen af Faderhuset til sin søn Simon Peter, som nu er menighedens pastor. Ruths smukke niece, Kristina Bøjstrup Djarling, er gade- og ungdomspræst.

Simon Peter Evensen hed oprindeligt kun Simon, men det er ikke ualmindeligt, at folk i Faderhuset skifter navn, så de får mere bibelske navne. Simon var den fremmeste af Jesu disciple, og Jesus gav ham tilnavnet Peter (*Petrus* = „klippe“) med ordene: „på denne klippe vil jeg bygge min kirke“ (Matt. 16,18). Der ligger temmelig meget signalværdi i sådan et navneskift.

Simon Peter er oplært af sin mor og har gået på KBC's bibelskole, så umiddelbart kunne det se ud til, at Faderhuset fortsætter i samme skure. Han er imidlertid en anden type end moderen (det lader til, at det er kvinderne, der er de mest aggressive og udfarende i Faderhuset), så måske er de ved at gå ind i en roligere periode uden de store udskejelser.

Ruth Bøjstrup Evensen selv fungerer som apostel, konsulent og supervisor for menighedens arbejde. Måske har hun trukket sig tilbage fra den daglige ledelse, men hun har formentlig stadig stor indflydelse. Måske har hun ambitioner om et større internationalt arbejde. Efter sigende er hun i færd med at få et projekt i Israel op at stå.

Kontroverser

Den religiøse ånd dræber alt nyt og ægte liv. Hver gang Gud gør noget nyt, man ikke kender, skal det kritiseres, mistænkeliggøres, udsættes for bagtalelse og dom. Det skal bedømmes, som det så smukt hedder! ... „De gudløse har ingen fred“. De er evigt på jagt for at afsløre dem, der lever i den profetiske dimension og som lever i vækkelse.

- Ruth Evensen: En vækkerrøst

Ruth Evensen har ikke haft megen succes som leder af Faderhuset. Hun har nærmest konsekvent skudt sig selv i foden.

I forsøget på at lave sin menighed om til en slags „vækkelsens stormtropper“, har hun gjort ubodelig skade på en masse mennesker. Nogle har forladt troen, og andre kæmper med følelsesmæssige traumer efter at være blevet forrådt og svigtet af personer, de troede på. Familier er blevet splittet, og mange af hendes kristne venner fra gamle dage vil ikke have noget med hende at gøre længere.

Faderhuset har skadet kristendommens omdømme i befolkningen på trods af, at langt de fleste kristne kirker og organisationer ikke vil have noget med dem at gøre. Selv tidligere medkæmpere som Moses Hansen og Christian Hedegaard skal efter sigende være blevet lunkne overfor dem. Meget stærke karismatiske personer har ofte svært ved at samarbejde med hinanden, fordi de er så egenrådige.

Faderhuset har været indblandet i den ene offentlige skandale efter den anden, siden Ruth overtog styringen. Det har medført mange skrivelser i dagspressen og har gjort dem berygtede.

Blandingsteologi

Gud er nemlig Gud – og han gør lige, hvad han vil! Vi kan ikke putte ham i en „teologisk“ kasse og regne ham ud.

- Ruth Evensen

Faderhuset er en type frikirke, der ikke holder sig til en bestemt teologisk tradition, men som henter inspiration fra mange forskellige kristne retninger og det uden at undersøge og vurdere, om det holder (som der står i Bibelen, at man skal). Det kan være en katolsk profetinde, en ny teologisk retning fra USA eller en afrikansk troshelbreder. Man er *eklektisk*, dvs. at man låner fra alle hylder uden at tage hensyn

til, om det passer ind i sammenhængen, eller hvilken sammenhæng, det er taget ud af.

Ofte ved disse kristne ikke engang, hvor deres dogmer oprindeligt stammer fra, og i nogle tilfælde ville de blive chokerede, hvis de fik det at vide.

De kan også finde på at ændre deres teologi lige pludselig, hvis de føler, at Gud leder dem i en anden retning. Man kan næsten tage på sommerferie og komme hjem til en menighed, som har ændret sig fundamentalt.

Mange danske karismatiske kristne er skeptiske overfor teologisk uddannelse. De vil hellere dyrke „teo-luk-op“ end „teo-luk-i“, så deres viden om Bibelen og kristendommen er undertiden for mangelfuld til at gennemskue en forkert lære om Gud. Samtidig har de let ved at blive revet med af begejstring, og de er meget loyale overfor „deres egne“. Resultatet er, at mange er åbne overfor en hvilken som helst ny lære eller trend, bare man kan „føle“, at den kommer fra Gud.

At træde op imod en kristen forkynner, som er vant til at blive adlydt og respekteret, kræver modenhed og styrke. De, der forlader en menighed som Faderhuset, er ofte dem, der tør tænke selv og har en vis livserfaring og uddannelse.

Ingen af lederne i Faderhuset har nogen nævneværdig teologisk uddannelse, men er selvlærte. Ruth Evensen har overhovedet ingen uddannelse men har haft diverse jobs i servicesektoren. Knut er uddannet skolelærer og den bedst kvalificerede af dem. Deres søn Simon Peter har gået på KBC's bibelskole, men har efter eget udsagn ikke ukritisk overtaget alt, hvad han lærte dér.

Nogle af de prædikener, jeg har hørt af Simon Peter, har stort set været i orden teologisk, blot er der en del ansatser til/rester af en usund teologi. Foredraget „Frisk Manna“, som kan høres på Faderhusets hjemmeside (faderhuset.org) er dog ren fremgangsteologi. Ruths bog „En vækkerrøst“ er et sammensurium af alle de værste tendenser indenfor den karismatiske bevægelse.

Faderhuset har sin teologi (et temmeligt flydende begreb i den sammenhæng) fra Trosbevægelsen, discipelskabsbevægelsen, en usund, overgearret oplevelseskristendom, hellighedsbevægelsen (syndfrihedslæren) og den moderne karismatiske profetisme. I min bog, som udkommer til næste år, vil jeg give et mere fyldigt referat af deres teologi og dens baggrund.

Er Faderhuset en sekt?

Der er så meget synd i vores liv, som bare ville forsvinde, hvis bare vi begyndte at elske.

- Simon Peter Evensen

Ikke alle mener, at Faderhuset er en sekt. Den kristne ugeavis Udfordringen har f.eks. skrevet, at Faderhuset blot er en ekstrem frikirke. Efter min mening er der dog ingen tvivl om, at de opfylder alle de vigtigste kriterier for at kaldes en sekt.

Ruth Evensen har altid været en dominerende skikkelse i Faderhuset, selv da hendes mand var pastor. Hun betragter sig selv som en profetinde, der kan tale på Guds vegne

Faderhuset samarbejder med andre frikirker, der ligger på samme linje som de selv (som regel trosmenigheder), så de er ikke helt isolerede. Hvis man imidlertid spørger eksmedlemmer, fortæller de, at de (mens de var i Faderhuset) fik at vide, at andre kristne kirker ikke var gode nok.

I en situation, hvor over halvdelen af medlemmerne er gået ud, og hvor der er en masse kritik både i aviserne og i kirkelige kredse, er det ikke så mærkeligt, at der opstår en „belejningsmentalitet“ hos ledelsen. Men det er ikke acceptabelt, at man reagerer på kritik ved at isolere medlemmerne.

Der er helt klart tale om sindelagskontrol i Faderhuset. Ruth Evensen taler konstant om oprør som det værste, der findes, og eksmedlemmer fortæller om, at de blev omringet af lederne og sat på plads, hvis der var nogen knurren i geledderne.

Kristendommen skal kunne tåle kritik. Guds kirke er ikke et Amway-kursus eller et pyramideselskab, der sælger begejstring, og hvor det hele falder til jorden, så snart begejstringen kølnes. Kristne er nødt til gå i dialog med verden og med hinanden for at se, om det, vi tror på, holder for en kritisk betragtning. Måske er vi nogle gange også nødt til at justere nogle ting. Lad os håbe, at Simon Peter Evensen er mand for at gøre dette i fremtiden.